

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 6. Quæ conditiones & dispositiones requirantur, ut quis per Sacrificium obtineat fructum satisfactorium vel impetratorium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

catorum & impetrationem beneficiorum non semper statim, uti constat ex dictis n. 52. Unde quia secundum dicta n. 15. Sacrificium tum prius completè existit, quando intrinsecè finitur consecratio secundæ speciei, si unius tantum speciei consecratio poneretur, causaretur quidem aliqua complacentia & aliqua exsolutio gratiarum Deo, quia esset aliquod Sacrificium incompletum ponens objectum summè gratum Deo, & recognoscitivum beneficentiæ ipsius; an autem aliquid causandum esset circa remissionem vel impetrationem, planè incertum est, nec divinare libet, pendet enim à voluntate Christi, cujus institutio qualis circa hoc fuerit, ignoramus, neque nobis suggerunt aliquid Conc. vel PP.

Q. 6. *Quæ conditiones & dispositiones requirantur, ut quis per Sacrificium obtineat fructum satisfactorium aut impetratorium.* R. Intelligetur ex seqq. §. 1. Soli viatores sunt propriè capaces horum fructuum, quia Sacrificium est institutum pro Ecclesia militante: animæ tamen purgantes adhuc censentur esse quasi in via, cum necdum sint in patria seu termino: Quomodo autem etiam Beatis per Sacrificium impetrari possit major gloria accidentalis, dictum est num. 38.

§. 2. Ut quis sit capax eorundem fructuum quasi de condigno, debet esse baptizatus & in statu gratiæ, quia cum hoc Sacrificium sit pro Ecclesia institutum, videtur illis tantum ex iustitia exigere fructum, qui sunt in Ecclesia: si autem sint in mortali, sunt hostes Dei, ergo resistit eorum indignitas, quominus Deus ex iustitia teneatur illis concedere ejusmodi fructus.

Pasq.

55.

56.

Pasq. q. 80. contra *Durand.*, qui ad satisfaciendum pro pœna peccato remissio debita non requirit nunc statum gratiæ: imò probabilius tenent *Dicast.* d. 3. n. 166. *Pasq.* q. 81. *Avers.* q. 11. f. 10. §. Item. contra *Sot.* & *Nav.*, si Sacrificium oblatum sit pro aliquo in mortali constituto, postea non reviviscere ad causandos fructus, si restituatur gratiæ, pro hoc enim non est satis solidum fundamentum. E contra tamen si offeratur pro conversione infidelis vel peccatoris, aut etiam pro remissione pœnæ propter culpam, quam homo infidelis per contritionem deposuerit, poterit Sacrificium de congruo prodesse, *Dicast.* n. 155.

57.

§. 3. Ut Sacrificium, etiam mediatè tantùm causet remissionem venialium, prærequiritur aliquis affectus cordis, quo velit satisfacere Deo, & à venialibus recedere: ut autem causet remissionem mortalium, prærequiritur etiam motus cordis ad Deum, actus fidei & attritio de illis peccatis, uti innuit *Trid.* sess. 22. c. 2. dicens, *per ipsum fieri, ut sic cum vero corde & recta fide, cum metu & reverentia contriti* (intellige contritione imperfectâ) *ac pœnitentes ad Deum accedamus, misericordiam consequamur & gratiam inveniamus in auxilio opportuno*: illis enim suppositis dabit Deus gratias, ut ex attrito fiat perfectè contritus, vel moveatur ad dignè suscipiendum Sacramentum Pœnitentiæ, secundùm dicta n. 45., potèstque videri etiam *Aversa* q. 11. f. 6.

58.

§. 4. Ad remissionem pœnæ prærequiritur indigentia actualis, id est, ille, pro quo petitur, debet esse actu obnoxius debito alicujus pœnæ, *Dicast.* n. 172. *Pasq.* q. 80. n. 1. *Aversa* §. Nonò.

Remitti

Remitti autem poterit pœna, quamvis reus non resciat expressè de Sacrificio pro se oblato, quia relaxatio debiti est actus solius creditoris. Si tamen positivè nollet sibi remitti, *Suar. contra Lugo. Avers. Pasq. q. 82.* probabiliùs dicit, non remittendam, quia cum invito ordinariè fieri non debeat gratia, credibile est Deum pro dispositione requisivisse consensum saltem interpretativum.

§. 5. *Caj. Vasq. & Merat.* putant in animabus Purgatorii ad remissionem pœnarum per Sacrificium causandam prærequiri tanquam dispositionem, ut in vita curam habuerint satisfaciendi pro peccatis propriis, & juvandj alios defunctos: cui sententiæ multùm favent *S. Aug. De cura pro mortuis c. ult. & in Enchir. c. 109. & S. Th. 3. p. q. 52. a. 8. ad 1.,* quibus auctoritatibus non videtur satisfacere *Pasq. nec q. 84. nec q. 155.* Nihilominus plurium sententia cum *Pasq. q. 83. & 155. & Rayn. Tom. 15. p. 2. s. 3. pu. 1. à n. 14.* tenet nihil requiri præter statum gratiæ, in qua sunt, quia *Trid.* absolutè definit illis prodesse, & sine sufficiente fundamento videntur ista requiri: Hinc concludit *Pasq. q. 85. contra Caj. & Vasq.* hunc fructum etiam non communicari animabus secundùm mensuram devotionis, quam ipsæ in vita habuerunt erga Sacrificium, sed secundùm mensuram à Christo determinatam independentem ab omni alia ipsarum dispositione. Quid autem fiat, quando anima, cui applicatur, non indiget, quia Beata est, vel si non est capax, quia est damnata, colligetur ex dicendis n. 1330.

§. 6. Fructus Sacrificii tam satisfactorius quam impetratorius est major pro meliore di-

Tom. VI.

D

sposi-

59.

positione illius, pro quo offertur, S. Th. Dicast. n. 170. *Aversa* §. Octavo. aliique plurimi cum *Pasq.* q. 76. & 87. contra *Suar. Valent. Fill. Fagund.*, videtur enim eodem modo loquendum, quo de Sacramentis, quæ pro meliore dispositione subjecti habent majorem effectum, secundum dicta p. I. n. 185. Et hoc fortè innuit Ecclesia in Canone Missæ, quæ loquens de illis, pro quibus offert, ait, *quorum tibi fides cognita est & nota devotio.* Et contra irreverenter adstantes aut fabulantes gravissimè scribunt SS. PP. apud *Rayn.* suprà s. 2. pu. 7. à n. 15. 21. 25. Ubi n. 27. ex iisdem SS. PP. docet mendicos tum esse arcendos à templo, utpote turbantes devotionem fidelium, quod etiam Decretis Pontificiis & Episcopalibus sæpè sancitum est. Oculorum autem impuritatem acerrimè perstringunt iisdem SS. PP. apud *Rayn.* à n. 28. Quas omnes irreverentias etiam ab Ethnicis, Turcis & Judæis non tolerari in suis Sacris, ostendit idem *Rayn.* à n. 43.

61. Q. 7. *In quo convenient & disconvenient Sacramentum Eucharistie & Sacrificium Missæ.* In his *conveniunt*, 1. Quòd sit eadem realiter actio, per quam ponuntur, nempe eadem consecratio. 2. Quòd utrobique sit idem terminus ultimus actionis, nempe idem Christus sub specie panis & vini. 3. Quòd essentia Sacramenti, & Sacrificii includat istam actionem & istum terminum, Sacrificium enim adæquatè & prout communiter sumitur, supponit, non tantum pro sacraficatione sed etiam pro victima. 4. Quòd ratio Sacramenti & ratio Sacrificii possint ab invicem absolutè separari, nam Christus potuisset instituere vel in ratione Sacramenti tantum,